

MISJONS RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENS TJENESTE

NUMMER 4.

15. FEBRUAR 1930

2. ÅRGANG

Vandringen i Guds hus*)

Av evangelist H. Wennesland.

I 1. Tim. 3, 14—15 sier Paulus at han skriver dette for at Timoteus skal vite hvorledes han skal ferdes i Guds hus. Guds hus er vi og Kristus er Sønn over Guds hus. Vår vandring bør derfor alltid være så, at vi behager ham. Hebr. 3, 6.

I 1. Kor. 12 tales om legemet, og legemets lemmer, og at Gud satte dem således på legemet for at det ikke skal være splid. For at dette kan vise sig sant i oss må vi være i alle deler helt underkastet Kristus i alle ting, og da kommer vi også i rett forhold til hverandre. Men er det da aldri splid bland Guds folk? Jo, dessverre. I Jak. 4 tales om eders lyster og eders lemmer, og av dette blir det krig og splid. Et sådant liv viser stor mangel på bibelsk helliggjørelse. Det tør være at den store motstand den lærer Paulus fører i Ef. 1, «å ha alt i Kristus», har møtt skyldes mest et dårlig liv og vandring hos dem som har ført høi bekjennelse. Vår vandring bør være i overensstemmelse med det vi vidner og bekjenner og helst bør livet tale høiere enn ordene.

Noe vi ikke må forsømme i vår vandring i Guds hus er bønn. Kap. 2, 1: Mennene skal be så at de oppløfter hellige hender uten vrede og trette. Vers 8: Bønn med takksigelse. Ikke bare Guds godhet mot mig, men for hans godhet mot alle. I bønnene taler vi til Gud. I ordet taler Gud til oss. Ordet er vår eneste rettesnor for vandringen i Guds hus.

Hellige hender sier at vi må ha et rent liv for å ha foretrede hos Gud i bønn. Gud hjelpe oss til ikke å skjule noen synd for Gud eller hverandre. Vandringen må være i lyset. Er noen syk, han tilkaller sig menighetens eldste. De skal be troens bønn for den syke og Herren, skal opreise ham. Det er i menigheten Gud har satt oljeflasken etter pinsedagen, og det er til de eldste du skal sende bud og ikke til evangelistene. Kanskje den syke har synd som må bekjennes, så må dette gjøres for de eldste. Herren er rundhåndet i tilgivelse. I sådanne ting har de eldste taushetsplikt. Herrens bord har sin plass i Guds hus. Det er brødsbrytelsen. 1. Kor. 11, 23—24. Det heter: Så ofte som I eter dette brød og drikker denne kalk, forkynter I Herrens død inntil Han kommer. Det skulde altså være ofte. Merk det dere som kanskje sjelden og aldri har brødsbrytelse. Må Herrens bord få sin rette plass i Guds hus. Brødsbrytelsen er ikke for klikker, men for Guds menighet. Noen er så åndelige at

de ikke kan ha brødsbrytelse sammen med de andre. Slik er rendyrket hykleri. Ved Herrens bord er plassen, hvor den svake og sterke kan møtes for her, heter det, dømmer hver sig selv.

Av de mange ting vår vandring i Guds hus ikke må være smittet med, er også pengekjærlighet, vers 3. Pengekjærlighet er en rot til alt ondt. Det er i første rekke menighetens eldste Paulus taler til da disse er satt til å være mønster for hjorden. 1. Pet. 5, 3. Vår vandring bør være så, at vi søker de ting som er oventil også med de midler Gud gir oss å være husholdere over. Gud sier ikke det er galt å ha penger, men kjærlighet til pengene, det er færlig. Den som har kjærlighet til pengene vil nok en dag opdage at de har tatt rust. Rust fortærer. Forråtnelse stinker. Det blir ikke en Kristi velvult. Den som har sitt gods for Herren vil glede sig i å erfare Guds rike velsignelse både i det åndelige og det timelige. Frem for alt søpsken, må alt vi har og får, være rent. En besmittet arv er det dårligste som kan sig efterslekten. Har vi Guds interesser fremst av alt i vårt liv skal nok Gud vise han aldri skal svike oss. David sier: Jeg har vært ung og er blitt gammel, men aldri har jeg sett den rettferdige forlært eller hans avkom søke etter brød. Salm. 37, 25.

Så kommer ordet om vandringen og taler til oss om våre hjem, v. 2. Der skal vi vise gjestfrihet. Gjæstfrihet er ikke det samme som selskapsliv. Når du ber til gjestebud, vil du være mest salig ved å gjøre det etter Luk. 14, 13—15. På gjestfrihet må vi legge viden. Ikke glemme. Og gjøre det uten knurr, Rom. 12, 13; 1. Pet. 4, 9; Hebr. 13, 1.

Om gjestfrihet taler Herrens ord meget og her vises oss en vei vi kan vandre og høste megen velsignelse både timelig og åndelig. Kom Jesus personlig til oss vilde sikkert alle med glede åpne sitt hjem for ham og vise ham gjestfrihet. Men Jesus har selv sagt, at ved å ta imot en av hans små på jorden, tar vi imot ham. Og hvad vi gjør mot en av hans små, gjør vi mot ham. Og den som tar imot en profet, fordi han er en profet, skal få en profets lønn. Det er Herrens som har talt og det står fast. Den Herren har gitt hjem og anledning til å vise gjestfrihet, og ikke gjør det, får Guds ord imot sig og kan bli en hindring for andre med sitt dårlige eksempel.

Så er det noen ord til kvinnene i dette kapitel. Kvinnene kan være til megen velsignelse i hjem og menighet, men det er særskilte formaninger til dem. Det sømmer sig ikke en kvinne å klip-

pe håret. Dermed vanærer hun Kristus som menighetens hode, likeså sin mann som er kvinnes hode, og sitt eget hode vanærer hun. Alle kvinner som bekjenner Kristus, bør la sitt hår vokse langt, da det er gitt dem til ære, 1. Kor. 11, 5. Mon tro om ikke også enhver kvinne må føle sig dømt i barberers stol med bekljennelsen av Jesus i hjertet og følelsen av barbereren i nakken. Klædningen skal være sømmelig. For den hjertefulleste kvinne er ikke moten avgjørende, men hvordan hun best tekkes Jesus. Enhver kvinne bør av hjertet be Herren om at 1. Pet. 3, 1—6 må komme til virkelighet i hennes liv. Tungen, sier Paulus, må også bevars, v. 11. Ingen baktaleselse må føres eller tales. Mange kvinner er slemme med tungen. Sladder bør helst straffes efter 1. Tim. 5, 20, så alle hører det til skrekke og advarsel. En predikant blev en gang buden til et hjem på en kopp kaffe. Fruens munn gikk stadig om alle de andres feil, men det såreste for henne var, at hun så liten gudsfrykt hos sin egen mann. I møtene kunde han nok preke — men hjemme — På første møte efter denne «herlige» stund, blev fruens rent skrekkelagen, da hun hørte predikanten fortelle fra plattformen, at hun hadde sagt, også det at det var så sårt for henne at hennes mann var så kjødelig. Det var nok en hård kur for henne, men den virket sikkert godt. Sladder bør ikke tales i Guds hus og vi bør alle be Herren bevare vår munn og tunge, og det blir sikkert nok å bruke den til ved å tale vel om hverandre.

Om kvinnen er der også sagt, at der er forskjell på den gifte og jomfruen. Vandringen blir derfor noe forskjellig. Den gifte må mest ofre sig i hjemmet for mannen og barna. Jomfruen har omsorg for det som hører Herren til, hvorledes hun kan tekkes ham. Jomfruen kan sikkert tekkes sin Herre med av og til en kveldsstund å passe barna for den mor som kanskje sjelden eller aldri kan komme til møtene. Husk det, at det er ved å bli rik på gode gjerninger, du blir en Tabita i menigheten, som vil være til rik velsignelse og nytte for alle, Ap. gj. 9, 36. Tidsånden gjør alt den kan for å få tak i oss og føre oss bort for å vandre efter Herrens ord for på den måte å ruinere den enkelte samt hjemmene og Guds menighet. Tiden er ond og djevelens kunstgrep er mange. Ekteskapet holder på å bli en lovbeskyttet forening, hvor utrukten kan drives uhindret. Samfundet holder på å gå i forråtnelse, fordi det er avveket fra Herrens ord. Må Herren gi oss nåde til å vandre vårt kall verdig og i vår vandring være lys og salt i verden. Amen.

H. Wennesland.

I stilhet og tillid

Es. 30, 15.

Ti så sa den Herre Herre, Israels hellige: Ved å vende om og holde eder rolige skal I frelses, i stillhet og i tillid skal eders styrke være.

Har ofte tenkt på hvor lett vi som Guds folk kan komme til å bli rastløse og urolige, vi som absolutt bør være i stillhet og tillid. Ti vi har aldri grunn til å se oss engstelige omkring, da han er vår Gud, Es. 41, 10. Jeg kommer til å tenke på hvad A. B. Simpson skriver: «Det er tider hvor uvirksomheten vilde være den mesterligste ting vi kunde øve, og det er tider hvor den skadeligste ting vi kan gjøre overhodet er å gjøre noe. — Det er en meget belærende fortelling som er fortalt om en nervøs passasjer ombord på et skib i en farefull storm. Han løp om på dekket i alle retninger og spurte kapteinen hvad han skulde gjøre for å redde skibet fra å synke. Kapteinen kalte ham til side, for han var mer redd for ham enn for stormen, fordi han fryktet, at han vilde drive de øvrige passasjerer til panikk, og sa: «De kan hjelpe mig umådelig, dersom De vil holde dette taug stramt og fast. Slipp det ikke, for jeg sier til Dem». Han grep ivrig taug og holdt det stramt og

fast, inntil stormen var gått over. Så gikk han rundt på dekket og pratte av, at han hadde reddet skibet, inntil kapteinen som hørte dette kom og sa til ham: «Vet De hvorfor jeg ga Dem taug å holde? Det var for å holde Dem rolig. Det eneste gagn De gjorde ved å holde taug var at De blev hindret i å gjøre ulykker.»

Så langt Simpson. Det er en sang i Schib. 414: En harpe som toner lenge, når han på strengene slår, mer villig til stille å henge til etter hans hånd den når. — Se forresten hele sangen. Det er herlig å få syngte dette av hjertet. Vi kommer aldri inn i en dorsk og likegyldig stilling ved å være i den stillhet og tillid som Herren mener, men det blir ikke appell til det som kan presteres i tilsprang og gode forsetter, men til hans kraft. Den gjør oss til hvad vi bør bli, hans blod oss rense kan og sette fri, hans And kan fylle oss så vi vil si: det er best at han får ha sin vei med mig.

Er for tiden i Saltnes. Venne lever godt og Guds sak går frem. Lovet være Gud.

3.—2.—30.

Eders i Herren

H. I. Ersrud.

EN JØDE OM ANTIKRIST

Efter Misjonsbladet tillater vi oss å hitsette følgende utdrag av et foredrag av pastor Naphthali Rudnitsky, evangelisk misjonær blandt jødene:

Himmel og jord skal forgå, men mine ord skal ingenlunde forgå. Matt. 24, 35.

Dette har Jesus sagt m. h. t. Jerusalems første ødeleggelse. Og efter at Jerusalems er forstyrret under Titus, har jødene forsøkt å bygge det igjen, I løpet av 400 år forsøkte jødene å bygge Jerusalems 13 ganger. Alle ganger er templet blitt ødelagt. «Himmel og jord skal forgå, men mine ord skal ingenlunde forgå». Han er den sanne Guds Sønn.

Et annet ord finner vi i samme kap. v. 5, 7 og 13. Legg nøie merke til dette. Det skal fremstå mange — ikke i, men med mitt navn. Efter den berømte tyske bibelfor. Theodor Zan skulde det efter det greske hete «med mitt navn». Og han sier i 11. vers. at det skal stå om mange falske profeter og forføre mange. Selv i helligdommen skal være en sådan forstyrrelse.

Ikke mindre enn 25 falske Messiaser har fremstått. En fryktelig illustrasjon til dette Jesu ord. Og likeså sikkert har det ført mange vill. Vi skal nevne to av dem:

65 år efter Jerusalems forstyr-

relse fremtrådte en ved navn Bar Kokhbay. Han gav sig ut for å være jødernes konge. Navnet betyr «Stjernenes sønn». (Smlgn. 4. Mos. 24, 17). Jødefolket hang ved ham og ofret alt for ham, i håp om at han skulde befri dem fra det romerske åk. Tusener av jøder som trodde på Jesus, blev forsøkt tvunget til å avsverge sin tro på Kristus, men da de blev standhaftige i troen, blev de slaktet som får. Han har ført mange vill og styrtet dem i fortapelse. I Marsada, i det sydøstlige Palestina blev 20.000 jøder stengt inne i en festning og drept.

Når han blev avsløret, kalte de ham løgnens sønn. Hvilken svar skuffelse for jødene i deres forventning!

I slutningen av det 17de århundrede fremstod en ved navn Sabbathai Zewi fra Smyrna. Det lykkedes ham å samle jødene i hele verden om sig. I en utgave av en gammel jødisk bønnbok i den tid forekom bønn i hans navn. De tilbød ham: «som var konge og Messias». Dette er historiske kjensgjerninger. Tilsist ga han sig ut for å være Gud selv — og Israel trodde det. Følgen var at han førte tusener vill og døde selv i etor elendighet. Den tyrkiske sultan satte ham på følgende prøve: «Jeg vil skyte på dig med en sølv-

Foris. på 4. side.

*) Holdt som b. b. i Møllergt. 38, Oslo. Ref. ved Helga Stach.

MISJONS-RØSTEN

Fritt uavhengig organ i misjons- tjeneste.

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomite og utkommer hver 1. og 15. i måneden. — Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adr.: «Misjons-Røsten», Post boks 32, Sarpsborg.

Abonnementspris er: For enkelt nr. 20 øre, kr. 2.00 for halvåret og 4.00 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6.00 pr. år. Bladet kan bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene. Adressforandringer, skriftlig opsigelse og betalinger skjer til ovenstående adr.

OPROP

Til landets frie venner.

Som det muligens vil være de frie venner bekjent, har vennene i Kristiansand S. overtatt forsamlingslokalet Betania, Nedre Lundsvai 14.

Eiendommen er overtatt for den på lokalet hvilende gjeld, kr. 25,187.

Eiendommen tilhørte br. Froholdt, som en rekke år har nedlagt et opofrende arbeid for Herrens sak på stedet. Og lønnen er ikke uteblitt. Idet Herren har velsignet med sjæles frelse. Flokken er etterhvert blitt så stor, at den ved Guds hjelp har bealuttet å overta lokalet. Eiendommen kostet opprinnelig br. Froholdt 31,000 kroner og det er med de største opofrelser broderen og hans familie sammen med vennene har kunnet holde det gående.

Gjelden er nu som nevnt vel 25,000 kroner og det har fremdeles sine vanskeligheter med renter og avdrag.

Menigheten i Kr.sand har derfor bestemt søndag 2. mars som en spesiell offerdag til å bringe utgiftene ned. I forbindelse med denne offerdag har vennene anmodet landets frie forsamlingsområde å være med i deres bestrebelse for å komme mest unna med gjelden. Innsamlingen i de forskjellige frie samfund er anbefalt av brødrene Trygve Gabrielsen, Johs. Nilsen, Oslo, C. A. Nilsen og Ditlef Kristoffersen, Drammen, og misjoner M. Støve, Volle.

Vi er ikke i tvil om at mange vil benytte anledningen til å gi vennene i Kristiansand en kjærkommen håndreknning ved denne anledning. Det vil være en stor oppmuntring til fortsatt arbeid i Herrens tjeneste.

Vel kan tidene føles trykkende for noen hver, men det har alltid vist seg ned gjennom tidene, at når det er Herrens sak det gjelder, så har Herren selv lagt alle ting tilrette ved å virke troens lydlighet i den enkelte.

I forståelse herav og i tro for et godt resultat er det at anmodningen er sendt de forskjellige forsamlinger og vennegrupper. Og når vi er med og løfter i flokk blir byrden for den enkelte overkommelig.

Vær med å bed for saken. Og husk at Herren elsker en glad giver.

Beløpene bør helst være innsendt til br. megler Jørgen Stray, Kr.sand S., innen 2. mars.

På vei til Kina.

3.—1.—1930.

Kjære misjonsvenner!

Guds fred!

Idel godhet etterjager oss som vandrer i Herrens fotspor, som drypper av fedme. Herren er mektig til å stille all hjertets trang i frelsens underbare rikdom og fylselsens underbare tjenere. Der er alt hvad som tjener til liv og guds frykt. Så herlig at det er oss betredd å gå med et så herlig budskap om frelse, en frelse fra alt ondt. Det være sig hvad som helst.

Kong David kunde synge, at «når Herren var hyrde så fattedes han intet!» Salomon fikk både visdom og rikdom, så dronningen av Saba blev forundret. Samson fikk styrke til å gå fra den ene seir til den annen, til stor glede for sine omgivelsers. Paulus var så overlykkelig over å ha funnet evangeliets herlighet så han akttet alt annet for skarn.

Velsignede evangelium — Guds frelses kraft!

Salige er deres føtter som på bergene bringer godt budskap. Dette hadde salmisten erfart og vi kan stemme i samme sannhet. Så stort gang på gang å få nåde til å fremholde det salige budskap for folket og få se at det lysner op for dem og gjør dem glade. Det er mat for Anden å se folket bli beriket av evangeliets rikdom.

Ja, vi er et lykkelig folk som fikk nåde til å gå med det herlige bud, om en Gud som vil være vår Fader og som elsker mer enn den beste mor. Om en seir som overgår alle seire. Om en frihet som setter alt i frihet. Om et håp som overgår alle håp og når like inn i evigheters evighet.

Takk at I ber for oss. Vi har kjent en særlig nådens ånd hvile over møtene og jeg i kan glede dere med at Herren virker underbart. Halleluja! Det er best å være i hans vilje.

Hjertelig hilsen til dere alle: Torkild, Agnes og Lillian Rasmussen.

Hilsen fra Schrøder.

Den Herre Jesu Kristi nåde, og Guds kjærlighet, og den Hellig Andes samfund være med eder alle. Amen.

Kristus er oss nok. Hans løfte er ja og amen til evig tid. Halleluja, all ære til ham!

Må hans navn bli ophøjet, ved og igjennem sine små, ja også i gjennem bladet M.-R. som vi har mottatt noen nummer av, og med glede lest, da det bringer nyheter fra alle land om hans saks fremme. Ja, må vi alle budbærere av Sannheten be med og for hverandre, at mange sjæle må samles inn i laden, at Jesus må åpenbares i sin realitet; en Guds kraft til frelse, for de som ennå er bundet i synden og mørket. Han viste seg selv som seirherre engang for alle, og ved ham mere enn seirer vi, halleluja, pris ham.

Til slutt en hjertelig hilsen til alle medarbeidere for sannheten for det svunne år. Vi ønsker eder alle et av Herren rikt velsignet nytt år, med strømme fra det jeg sier til eder, det sier jeg til alle: Våk! Mark. 13, 37.

Broderligst

F. O. Schrøder med faml.

Yutsi hsien, Shansi, N. Kina.

Guds rikdoms fylde.

«Og min Gud skal etter sin rikdom fylle all eders trang i herlighet i Kristus Jesus.» Fil. 4, 19.

Gud frelse oss etter sin miskunnhet. Tit. 3, 5.

Gud fyller vår trang etter sin rikdom!

Ingen har en slik miskunnhet som Gud, og heller ingen slik rikdom og herlighet som ham. Det var bare Gud som kunde frelse oss, og det er bare han som kan fylle all vår trang i herlighet!

«Han som for ned er den samme som for op over alle himle for å fylle alt.» Ef. 4, 10.

Gud forlikte verden med sig ved Kristus, og i Kristus fyller han alle våre behov. Gjennem Kristus Jesus møtte Gud slektens trang og rop etter frelse, og det er gjennem den samme herliggjorte Frelser han idag møter sjælene som roper til ham og fyller deres attrå.

Den Gud som fylte alt i Paulus' liv vil også fylle alt i våre liv.

Vi har alle den samme herre, der er rik nok for alle som påkal-

ler ham. Rom. 10, 12. Når Gud har sagt at han vil fylle vår trang etter sin rikdom, kan vi være sikre på at han ikke bare såvidt vil fylle den. Han vil ikke alene oppfylle all vår trang og bønn, men gi oss langt utover hvad vi forstår å be om.

Han hørte vårt rop om frelse, og vår trang blev fylt med ham selv. Han hører sine barns sukk og rop over den hele jord, og han som vet hvad hjertets attrå er, gir — uten onde ord og uten å bebreide.

Han kjenner også trangene i deres hjertes som venter på Jesu Kristi herlige åpenbarelse — lengselen etter å få skue kongen i hans skjønnet! Intill nu har han drøpet med å oppfylle denne trang. Han ønsker at flere enn skal vende sig til ham og bli frelst. I sin store kjærlighet drøper han. Men han kommer! Plus-selig en dag er han her og henter sine fra jorden. I ett nu!

Jordlivet sviner, og vår trang etter beskuelsen av ham fylles — i herlighet!

Knut A. Høy er.

Hilsen fra Desmond, India.

Ranchi 15—1—30.

Våre elskede nådesøken!

Fred i blodet!

Rop til mig og jeg vil svare dig og jeg vil kunngjøre dig store og ufattelige ting, ting som du ikke kjenner.» Jer. 33, 3.

Atter står vi på dørterskelen av et nytt år og kun Herren vet hvad dette år bærer i sitt skjød. Dog en ting vi vet er at

Hvad han tager, hvad han giver, samme Fader han forbliver, og hans mål er kun det ene, barnets samme vel alene.

O, hvor trygt det er å hvile i Guds almektige faderarme, og vite at ingen formår å rive oss ut av hans hånd.

Ja, nu er det lenge siden vi skrev. Tiden flyr så fort og vi har fullt op av arbeide fra tidlig morgen til sent på kveld.

I november måned forskedes vår familie med 3 nye medlemmer. Den 5te november gav Herren oss en liten datter. Samme uke fikk vi også motta en liten indisk pike på 9 år og den 18. november kom søster Nordli fra Norge. Vi takker Herren som sendte henne hit. Markene her er hvite til høsten, og den er stor og arbeiderne er få.

Vi har hatt herlige anledninger å vidne om Jesus omkring i landsbyene og på markedsplassen her. Vår lille pike begynte å reise med oss i evangeliets tjeneste da hun var bare 3 uker gammel og god holder på fremdeles. Gud er god. Han gir uendbar styrke dag for dag. Store skarer samler sig for å lytte til frelsens budskap og det er en inspirasjon å se deres hungre åsyn. Noen av dem har kommet hit til misjonshuset for å få vite mere om denne underbare sannhet, Jesus som formår å helt utfri dem fra deres synd og overtro og som kan forvandle hjertes og gjøre alt nytt. Gud har også gitt oss inngang i bengalske hjem her hvor de lytter med spent oppmerksomhet til Guds ord.

Julen oprant i år med styrtregn og kulde. Dog hadde vi en velsignet tid. Julaften hadde vi brødsbrytelse og vi fikk underbart erfare Jesu nærhet. Derefter hadde vi utdeling av små gaver og alle var lykkelige og ikke minst de små. Juledagen samlet vi de gamle fattige og søndagsskolebarna i det nye hjem. Her hadde vi varme i en liten indisk ovn og det var de så takknemlige for da mange av dem var våte og kalde, og hadde ikke stort av klær på sig. Møtet begynte kl. 10 fm. Igjen mintes vi vår Frelseres komme til vår syndefulle jord og samle oss om barnet i krybben og lyttet til englesangen på Betlehems marker. Alles ansikter strålte av fryd og alle stemmer forened sig i lovsangen til Jesus, Kongenes Konge. Etter møtet fikk de alle nok til to måltid av sukker ristet ris, de gamle fikk også penger til to dager mat og søndagsskolebarna hver sitt leketøy. Hvor sant er ikke Jesu ord: «Det er saligere å gi enn å ta.» Det er velsignet å få være med og sprede litt solskinn der hvor det i almindelighet er skyet og mørkt.

Søndag etter jul som var br. Desmonds 18. års nye fødselsdag og vår 12 års bryllupsdag hadde vi gleden å ha en del blinde piker her til te. Hadde en velsignet stund med dem.

Så kom nyttårsaften. Da hadde vi et velsignet og minnerikt møte. Vår lille Ruth Victoria og vår lille indiske pike som fikk navnet Mirriam blev innviet til Herren. Vår innerlige bønn er at de begge må vokse op og være lys og salt på dette felt hvor forrådnelsen er stor, samt at de må bære budskapet om Jesus til disse tørstige sjæle, hvis Jesus tøver med sitt komme.

Str. Nordli trives vel herute og har det travelt med å studere språket. Det er jo en prøvende tid, da det er så bakvent fra vestens språk, men det går bra og Gud skal gi herlig seier.

ORD FOR DAGEN: Du er min Frelses Gud, på dig beror den hele dag. Salm. 25, 1.

Må Herren rikelig velsigne den i tjenesten og gi dere mange flere rebare sjæle som lønn. Hjertelig takk for eders hjelp og bønner.

Fredshilsen i Kristus Jesus fra oss alle her til den enkelte og fra samlingen.

Eders i Jesus hengivne. Broder og søster Desmond

Guds tempel.

Dit sol ej når vid middagstid, ej alla stjernors tal, där står en boning full av frid, en evig glädjesal.

Där strålar i den öppna port, ev guld och ädla stenar gjort, Guds tempel, skönt och stort.

Där flyter fram den livets älv som hälsans vatten för. Den därav dricker i sig själv har liv som aldrig dör, och kval och sår vet ingen av. Där sänkes djupt i glömskans bål all sorg som tiden gav.

Där livets träd planterat står, som ständigt går i blom och grönskar i en evig vär, till folkens läkedom.

Dess rukt evärdig ungdom ger förgängelsen ej råder mer och döden ingen ser.

Jag längtar dit till evig fröjd och till en salig ro, hos nådens Gud i himlens höjd där alla helgon bo. Min själ, dig kläd i högtidskrud var redo, när du får ditt bud, att möta Herren Gud!

J. A. Eklund (i Sanning)

Til Misjons-Røsten.

Sarpsborg 1—2—3.

Det er alltid en glede og oppmuntring å lese beretninger fra de forskjellige steder på misjonsmarken hvordan Gud er med de som ofrer sig helt for Hans si på jord.

Hører der skjer helbredd ved Hans navn også for disse som lider både til legem og sjel. Tes hvor stor nåde vi er bevisst som lever under sådanne forhold i vi har i overflod både timelig åndelig. Ja, måtte Gud ikke bli så csa lydige så vi blir medarte å gi enn å ta.» Det er velsignet å få være med og sprede litt solskinn der hvor det i almindelighet er skyet og mørkt.

Det står i Salm. 50, 14: Om Gud takkigelse og betal de høieste dine løfter. Blev minns om å sende en liten gave (verdi 100 kr) til broderen som arbeider blandt indianerfolket, og som har vært syk og trenger hvile en stund. Føler å stå i takknemlighetsgjeld til Herren som frelste min sjel og som har opreist mig fra sykdom. Priset være hans hellige navn. Han er verd å ophøje, snart så vi se ham i himlens skyer. Kongen i sin skjønhet, komme for hente sin ventende brud.

Hilsen med Dan. 12, 3 fra søster og broder i Herren.

Videre har vi til samme mål mottatt: Fra venner, Broder Moss, 100 kr., ialt 275 kroner er sendt broderen.

Idet vi kvitterer for beløpet sender vi givnerne vår hjertelig takk.

Menig som nu lokalet vei 14 har best som off utgjør stor for fer skal den og ner som dette vil nemlig Alle megler ansand

FRA S Den kan vi de helt års ster i Oslo befordring Vi send takk for kvitterer

Jeg fikk sen til M mine nåd heter i S Slon en stelig og skal inge I Pet. 2 Det er g fast grunn har vært den. Og har bestå for oss o denne gr å vite at mede og ligen med folk, vi s apostolens voll, men Jesus selv fjøles sam lig tempe I bygges Guds bolig Guds fast dette seg og: hver rens navn dighet. D ikke kom Her i Sk Gud velsi at sjæle s. En hjer folk fra broder.

Guds f Røstens i Jesus Kr Ja, nu år, og m år så lok hungrige Like effe en trang sjæle til h det med priset væ ke det so det som er stort ham, som Jeg vil alle de g fra hedni må få stå

Offerdag.

Menigheten i Kristiansand, som nu har kjøpt forsamlingslokalet Betania, Nedre Lundslovvei 14 av br. Elias Froholdt, har bestemt søndag 2. mars som offerdag, da gjelden som utgjør ca. kr. 25,000.00 er velstat for menigheten. Dette offer skal gå til å nedskrive gjelden og alle menigheter og venner som vil ta del med oss i dette vil vi være meget takknemlig.

Alle bidrag bedes sendt megler Jørgen Stray, Kristiansand S., innen 2. mars.

FRA SPREDTE FELTER

Du vesle kinesergutt kan vi denne gang glede med et helt års skolepenger, som en søster i Oslo har sendt oss til videre befording.

Vi sender søsteren en hjertelig takk for beløpet, kr. 96.00, som vi kvitterer for.

Hilsen fra Ski.

5-2-30.

Jeg fikk lyst til å sende en hilsen til Misjons-Røstens lesere og mine nådesøken i Herren. Det heter i Skriften: «Se jeg legger i Sion en hjørnestein, utvalgt, kostelig og den som tror på ham, skal ingenlunde bli tilskamme.» 1. Pet. 2, 6.

Det er godt for oss at vi har en fast grunnvoll å bygge på, som har vært prøvet ned gjennom eiden. Og det har vist sig at den har bestått sin prøve. Det er godt for oss også at vi får bygge på denne grunnvoll, og det er godt å vite at vi ikke lengere er fremmede og utlendinger, men de helliges medborgere og Guds husfolk, vi som er bygget op på apostolens og profetenes grunnvoll, men hjørnesteinen er Kristus Jesus selv i hvem hver bygning føies sammen og vokser til et hellig tempel i Herren, i hvem også I bygges op med de andre til en Guds bolig i Anden. Ef. 2, 19-22. Guds faste grunnvoll står og har dette segl: Herren kjenner sine, og: hver den som nevner Herrens navn skal avstå fra urettferdighet. Den som tror på ham skal ikke komme på skam.

Her i Ski er det meget godt, Gud velsigner sitt folk og vi tror at sjele skal frelses her.

En hjertelig hilsen til alle Guds folk fra en i Jesus tilfredsstillet broder.

Bjarne Holim, Askim, f. t. Ski.

Hilsen fra Tofte.

Guds fred vordre alle Misjons-Røstens lesere tildel i den Herre Jesus Kristus.

Ja, nu har vi trådt inn i et nytt år, og måtte dette bli et frelsens år så lokalene kunde bli fylt med hungre sjeler. La oss be derom. Like efter jeg blev frelst la Jesus en trang i mitt hjerte til å føre sjele til ham, som Andreas gjorde det med sin bror Peter. Ja, priset være Jesus, at han vil bruke det som intet er for å gjøre det som er noe til skamme. Det er stort å ha alle sine kilder i ham, som fyller alt i alle.

Jeg vil også takke bladet for alle de gode nyheter det bringer fra bedningemarken og ønsker det må få stor utbredelse.

BANDA-MISJONEN

Regnska>soversikt over innkomne midler til misjonær Rachel Edwardsen i tiden 1. juli—31. desember 1929:	
An Saldo pr. 9/7 1929	kr. 1.12
« Menigh. i Betania, 12/8	« 117.78
Pr. Sendt R. Edwardsen 14/8	« 1.10
« Porto	« 45.00
An. Venner i Vinje, Telemark 18/8	« 94.30
« Menigh. i Betania 12/9	« 138.48
Pr. Sendt R. Edwardsen 13/9	« 1.10
An. Venner i Mo, Telemark ved Mikkel Ringestoga til str. Edwardsen og Wergedal	« 90.00
« Menigh. i Betania 15/10	« 88.35
Fr. Misjonær Borghild Nordli til utgifter med julekassen 4/10	« 10.00
« Sendt R. Edwardsen 16/10	« 168.58
« Porto	« 1.10
An. Menigh. i Betania 20/11	« 105.68
Pr. Sendt R. Edwardsen 20/11	« 1.10
« Porto	« 52.51
An. Menigh. i Betania 22/12	« 55.00
« Venner i Sandsvær ved Jens Jarnæs til Hilda Wergedal	« 106.59
Pr. Sendt R. Edwardsen 27/12	« 1.10
« Porto	« 1.14
An. Ballanse pr. 31/12 1929	« 1.14
	Kr. 652.35 Kr. 652.35

Pr. Saldo pr. 1/1 1930... Kr. 1.14
Det er med innerlig takknemlighet til Gud at jeg også får avlegge dette regnskap. Han er og forblir den samme underbare trofaste Gud der kjenner sine og kjennes av sine. Og jeg vil i samme forbindelse få bringe eder alle som var med i bønn og offer en hjertelig takk fra våre søstre Rachel og Hilda derute. Herren lønne eder alle på sin dag.

Hjertelig broderhilsen
For vennene i Betania, Kongsberg.
O. Langerud.

Den norske Kongs misjon.

Må vi arbeide mens det heter idag, natten kommer snart.

Hilsen ved Salm. 119, 1-3 fra en ringe broder i Herren.

Misjonsbeløp.

Moss 28-1-30.

Innkommot til Helga Lundebey. Kina: Venner i Tune kr. 50, venner i Råde kr. 55, en søster i Oslo kr. 5, en søster i Svevige kr. 10, Marie Rustad kr. 8.74, Kr. Hansen Dilling kr. 30, venner i Hobøl 29.40, barnemisjonen i Saltneis kr. 45, tilsammen kr. 233.14, som er sendt 16. oktbr. 1929.

Fra venner i Hobøl kr. 31, G. Blom kr. 20, venner i Hobøl kr. 25.87, venner «Klippen» Saltneis kr. 100, venner i Logen, Moss kr. 100, Kr. Hansen Dilling kr. 30, Marie Rustad kr. 10, tilsammen kr. 316.87, som er sendt 31. januar 1930.

Med broderhilsen
J. Lind.

Bergen 26-1-30.

Mottatt til Tomine Evenstad Afrika i 1928 kr. 318.62 og i 1929 kr. 430.16, hvorfor takkes og kvitteres.

Ti den hjelp som ydes ved denne tjeneste råder ikke bare bod på de helliges trang, men bærer også rik frukt ved manges takksigelse til Gud.

M. Walde.

Ordets lys.

I hans ord lys må tvilen luske vekk, synd kan ikke bestå og frykten forsvinner.

«De som bier efter Herren, får ny kraft.» De som tror de løfter som er nedtegnet i hans ord vil bli mektig til å kunne nedbryte mørkets forter. De som vandrer i lyset, vil ikke frykte for fiender som lusker omkring i mørket.

Ha tro på Gud, lev ditt liv til hans behag, og han vil ikke bare bevare dig fra synd, men også hjelpe dig til å lede mange andre inn på rettferdighetens og sannhetens vei.

min hjerteligste takk. Samtidig vil jeg gjerne få lov til å bringe en annen sak frem for misjonsvenner på de forskjellige steder.

Blandt de ting br. Christiansen oprindelig regnet med som nødvendige i sin utrustning, var også et telt, hvilket han imidlertid, — efter hvad vi erfarer av hans breve — ikke har kunnet avse penge til. Fra forskjellige hold har jeg fått spørsmål om det ikke lar sig gjøre å anskaffe ham et sådant — som en speciel opmuntning til vår kjære broder —, og jeg vil ikke undlate å bringe tanken videre.

De som måtte ønske å være med å bidra til dette, bedes ved innmeldelse av sine gaver bemerke at beløpet skal brukes til telt. Broderligst Erling Syvertsen, Danvik pr. Drammen.

Bønnens makt.

En av de verste motstandere under reformasjonen var greven fra Erbach. Denne gjorde sig en dag istand for å fange erkeketjeteren Luther for å overgi ham til de prestelige dommere. Det var med tungt hjerte han forlot hjemmet, da hans barn lå syk. I et herberg hvor greven overnattet traff han en munk, som han med en gang fattet stor tillid til. Han fortalte munken om sin sorg over det syke barn, og lot sig trøste av ham.

Greven fikk avvist værelse som lå like inn til munkens. Men om natten kunde greven ikke sove, ti han hørte munken be til Gud for kirken, keiseren og riket, ja for venn og fiende; han bad også for greven og for hans syke barn.

Bønnen var så innerlig, at greven fikk tårene i øinene.

Om morgenen spurte greven verten om han kjente denne munk.

— Om jeg kjenner ham? utbrøt verten. — Det vet jo alle og enhver at dette er Martin Luther!

Greven stod som skrekkslagen over det uventede svar, og der opstod en heftig kamp i hans indre. Straks efter trådte han imidlertid inn i Luthers værelse og rakte ham hånden til fred, idet han sa:

Stevne

for søndagsskolelærere og interesserte

aktes avholdt i Oslo søndag den 16. mars fkt. om Gud vil. Venner fra forskjellige steder av landet vil delta og flere viktige emner skal behandles. Nærmere oplysninger og innbydelse vil bli bekjentgjort i neste nummer av bladet.

— Jeg vilde fange Eder, men I har fanget mig.

Min venn, jeg kjenner en stor forbeder. Han gjorde mig bare godt. Han talte vennlig til mig, ja han beiseiret mig grundig, og det priser jeg Gud for. Jesus Kristus være æret i all evighet. Broderlig hilsen

H. Zeller.

De moderne hedninger.

Tusener fødes som aldri kommer under virkelig innflydelse av kirken, og for hvem alt som heter religion er som en gammel saga. De må bringes i berøring med en levende Kristus gjennom hans folks liv og ferd. Gjennom livet ønsker de å se og forstå livets ord. Kristendommen må komme til dem gjennom menn og kvinner som ikke skammer sig for å «ete og drikke med tollere og syndere» — den må skinne ut av deres pine, deres tunger må tale kjerlighetens språk, de må kunne føle med dem i sorgen, bære deres byrder, påpeke deres feil, oplyse dem i deres uvitennet, inngyde dem håp og lede dem til kilde som kan avtvette synd og urenheter.

Ja, kjære leser — her er en gjerning for dig! Du har lenge ønsket å utrette noe for din velsignede Herre. Her er arbeide, utstrakt og betydningsfullt! Her til utfordres ingen menneskelig crdinasjon, ingen lange og trettende forberedelser, intet høitflyvende språk ingen utpreget veltalenhet — der utfordres kun Andens dáp i ditt hjerte, bibelen i din hånd, ydmyghet og modighet i din optreden.

Cath. Booth.

Andens budskap til den sterke og dødsmeldte menighet.

Av predikant O. Karlsen.

Jeg vet dine gjerninger at du har navn av at du lever og du er død. Bli våken og styrk det pvrige, som vil dø! Ti jeg har ikke funnet dine gjerninger fullkomne for Gud.

Jesus meddeler Johannes sin åpenbarelse ved en engel på øen Patmos i en hellig skikkelse mellom de syv lysestaker og befaler ham å skrive hvad han så og hørte o. s. v.

Patmos er en øy utenfor Lille-Asias vestkyst, der Johannes fikk sin åpenbarelse av den Herre Jesus. Ap. 1, 9-15 fg.

Gjennom denne guddommelige åpenbarelse fikk han se menighetens stilling i Guds lys som den var. Se Ap. 2, 2-5, kap. 2, 12-16, kap. 2, 18-20. Ap. 3, 1-3, kap. 3, 14-17.

Disse bibelspråk viser oss at man kan arbeide meget for Herren og ha mange gode egenskaper og enda være fremmed for livet i Gud.

Skriften viser enn ytterligere at et menneske kan være besjelet med gaver, f. eks. tro, åndsbedømmelse og kjerlighet m. m. og enda få høre de alvorlige ord:

ferdig vis, idet de sier: «Fred, fred, og der er døg ingen fred —!» Jerm. 5, 2-6. 31. kap. 6, 13-15. kap. 23, 1-32.

De har forventet Guds sannhet til løgn. Merk: Rom. 1, 25; Ef. 4, 25; Ap. 21, 8, kap. 22, 15. Som utsæden er, så blir høsten. — Mange reisende vidner i disse dage er ute på feltet som Herren aldri har sendt — (Jerm. 23, 21-22). De har det samme ansvar, som de falne hyrder. Ti hadde disse ledende menn og de reisende vidner stått i Guds fortrolige råd — Jerm. 23, 22, så hadde de hatt kraft av Herren —. (Fil. 4. 13) til å vokte hjorden (menigheten) så ikke fienden hadde kommet inn og sådd klinte blandt hveten. —

De sovnet inn.

Da hyrden m. fl. i menigheten hadde sovnet, da kom fienden og sådde klinte blandt hveten — og da grøden vokste og bar frukt, da kom klinten tilsyne — (Matt. 13) og derefter kom menigheten i forvirring. — Og stridsbulder og stridstummel blev hørt — (innenfra og utenfor menigheten). Nu kom den bitter rot kraftig tilsyne. Nu er deres sinn og samvittighet besmittet (Tit. 1, 15) og er uduelig til all god gjerning — (Tit. 1, 16). Mennene med det sterke hjerte er blitt et rov; de sover sin søvn — o. s. v. Salm. 76, 6.

EN JØDE OM ANTIKRIST

Fors. fra 1. side.

kule, og er du den sanne Messias, blir du uskadt. Vil du unngå denne prøve, så bli muhamedaner. Han tok straks muhamedanismen. Han døde og ble begravet i den nu så kjente by Saloniki.

Således er det gått med disse 2 jødene fornemste forførelse. Skuffelsen blev ubeskrivelig.

Men den kommende antikrist vil berede jødene en ennå forferdeligere skuffelse i deres forhåpninger.

Paulus sier, at Herren kommer ikke før denne antikrist blir åpenbart. Vi vil fremholde enkelte trekk om ham:

1. Hans sanne vesen.
2. Antikrist i hans bestrepelse og arbeide, hvad han streper efter og søker.
3. Antikrist i hans ende.

Alt dette fremgår av hvad vi har lest i 2. Tes. 2. Tans retning er klar. Der må komme et frafall. Et frafall fra evangeliet. Der må komme et frafall fra sannheten. Fra sannheten i evangeliet. Og dette frafall må berede fremkomsten av denne fortapelsens sønn, dette syndens menneske. Det som her tales om, er en person. Hvad betyr syndens menneske? En som viser vei i all synd.

Antikrist er synd i sitt innerste vesen. Han er en sammenfatning av alt som er ugudelig, og han reiser sig imot Gud. Han er redningsløst hjemfallen til fortapelsen, og der utgår bare fordervelse fra ham. Jesu Kristi forreder blev kalt fordervelsens sønn. Der er en dyp og sann sammenheng mellom ham og Antikrist. I det øieblikk satan for inn i Judas, blev han fortapelsens sønn. Antikrist forreder den hellige. Han er i den i hvem satan fullt ut har sitt sted.

Han er motsetningen til Jesus Kristus, Guds Sønn, frelsens og redningens sønn, Guds legemlige fyldte. Antikrist er satans legemlige fyldte, hans mål i fortapelsen. Han er en person, den i hvem alt dette forener sig og blir personlig, den lovløse og onde.

I Kristus er loven oppfylt. I Antikrist er all lovløshet og opprør sammenlagt.

Han er lovløs. Her har vi 3 kjennetegn på antikrist. En sådan mann er ennå ikke opptrådt. Han har forblødet. Det første forblødet er Antiochus Epifanes som Daniel taler om.

La mig ennå gjøre oppmerksom på en ting. Apenbaringen viser på en ting. Apenbaringen viser på ham som inspirert av dyret og at han har dyrets tall 666. Og det er et menneskes tall. Hemmeligheten i dette tall har forvirret mange. Man tenkte: Et menneske må det passe på. Man gjettede på Nero. Noen sier det er paven. La det være galt nok med paven, men antikrist er han ikke. Tallet 666 passer ikke på noen som bekjenner Jesus Kristus.

Apenbaringen er ikke skrevet for å opgi sine lesere gjetninger med latinske og hebraiske bokstaver, og den oppsetter ikke tallgater. Jeg spurte engang en predikant om hans navn og sa: «Jeg skal få dette tall til å passe på Dem også. Om det ikke passer på gresk, tar jeg det på hebraisk, og passer det heller ikke der, tar jeg det på latinsk.»

Det er et menneskes tall. Dermed menes at et menneskes tall er forståelig for mennesker. I Es. 8, 1 tales om å skrive med menneskers skrift. Altså en skrift som er tydelig for mennesker. Altså 666. — Tallene er symboliske. 3 er billedet på Gud, 7 fullendelse av hellighet, 10 er tegnet for det fullbragte, og 12 er tegnet for Guds menighet i det gamle og det nye testamente. 666 må bety: ikke oppnådd, bruddstykker, motsetning til tallet 7. Altså tallet for delthet og dårlighet.

Tre ganger seks er det onde i den høieste skikkelse og toppunktet for dyret og antikrist. Det stemmer med Paulus om den lovløse og onde.

Antikrist setter sig i templet, merk: ikke et som han selv har bygget, men templet i Jerusalem. Hittil har ingen satt sig i templet for å bli tilbedt som Gud. Her er ikke spørsmål om noe bilde, men selve mennesket. Ikke sak og årsretsning, men person.

Paulus sier at staten under lovlige former er en guddommelig innretning. Så lenge rikene ordnes ved lov og rettferdighet, er de en hindring for antikrist. I de siste 50 år er man blitt vidne til et merkelig årsretsning. Alt skal regjeres gjennom forbud. Ingen konge! Frihet til alle kanter! Det er en retning som forbereder antikrist. Vi ser hvilken retning vi beveger oss etter.

Hans tilkommelse skjer ved satans kraftige virksomhet. Virkningen av satan.

Hvad blir enden på dette menneske antikrist? — Jesus skal tilintetgjøre ham med sin munns ånde.

Spørsmålet er nu: Er der ting som tyder på antikrists komme? Hvilken retning i vår tid?

Vi klager over jødernes vantrøt mot evangeliet. Jeg sier med dyp smerte: Mange jøder uttrykker mere aktelse for Kristus enn mange som kalles kristne. Her er professorer og prester som nekter Kristi guddom. Mange falske profeter er gått ut. Dem som nekter Kristi komme i kjøp. Antikrist ånd.

Det er blandt kristne mange gode bevegelse. Fredsbevegelsen f. eks.

Vi kristne bedrøves over disse drap av menneskeliv, men vi kjennetegner vår begrensning. Vi kan bare be. Intet mer. Man vil med menneskelige midler søke å utrette det som bare Gud kan gjøre. De kan si: Vi greier oss med fredsretusjoner og freds-konferanser. Ingen fred før alle har mottatt Kristus. Alt annet forbereder antikrists komme. Antikrist er ingen fremsmann. Vi mennesker må ikke gripe inn i Guds verk. Når Guds barn samlet bøier sine kne i bønn om fred, da kommer fredsriket.

Fraffallet må først komme, så syndens menneske. Det som hindrer må ryddes av veien. Hvad er det som hindrer ham? «Lovløsheten er alt virksom». Den har vært virksom helt til vår tid. Hvad hindrer den i å komme helt frem? Paulus, mente noen. De første kristne, mente andre. Nei, menigheten skal lide under hans tid. Det som hindrer er den lovlige orden som staten oppretholder.

Paulus sier at staten under lovlige former er en guddommelig innretning. Så lenge rikene ordnes ved lov og rettferdighet, er de en hindring for antikrist. I de siste 50 år er man blitt vidne til et merkelig årsretsning. Alt skal regjeres gjennom forbud. Ingen konge! Frihet til alle kanter! Det er en retning som forbereder antikrist. Vi ser hvilken retning vi beveger oss etter.

Hans tilkommelse skjer ved satans kraftige virksomhet. Virkningen av satan.

Hvad blir enden på dette menneske antikrist? — Jesus skal tilintetgjøre ham med sin munns ånde.

Stans et øieblikk overfor tilintetgjørelsen. Han skal sette sig i templet. Jødene strever tilbake til Palestina. Så vil de bygge templet for å frembringe offer som før. Og denne antikrist, som har gjort sig bemerket i den republikanske tidsalder, kallet konge for alle, hvorledes er han kommet til denne innflytelse? Jo, ved inntatt dem. Han vil da legge sin regjering til Jerusalem som verdens midtpunkt. Jødene vil si: «Du er vår befrier og redder». Hvor de vil ta imot ham! Og nu? Under denne tid blir en fryktelig forfølgelse mot Guds menighet.

Så samles alt om Jerusalem. Forholdet vil arte sig så. Såvel en stor del av det jødiske folk som tilhørte ham og har gjort en pakt med ham, tilkjemmede mange blandt kristenheten begynner å erkjenne at de er bunden av et demonisk vesen og begynner å falle fra ham. Så må han samle sine tilhengere for å beleire Jerusalem og tilintetgjøre de på Gud troende israeliter og kristne.

Mens han står på sine høider viser Kristus sig, og hans føtter står på oljebørgen, og berget splittes i to deler og hans ånde utgår til antikrists ødeleggelse. Sak. 14. kap. Da vil Israel se sig bedradd. Nu hilser de den sanne Messias. Jeg har talt mange ganger til jødene om dette og henvist til Israels herlighet som et troende folk.

Da kommer den sanne Kristus, og menigheten er fridd fra all nød og jødene fra all skuffelse, og antikrist er bunnet.

Misjonen.

Kristi menighet på Jord, Guds utvalgte redskap til å spre de evangeliet. Denne plikt pålegges alle troende.

Dersom Kristi etterfølgere forstod dette, vilde det være mange hvor det nu bare er én nær i de forskjellige land. Og så som ikke kunde delta i arbeidet på misjonsmarken vilde stå ute med midler eller være som Aron og Hur i bønnens tjeneste. Resultatene skulde ikke bli.

Er du bange for

at Herren vil forlange for mye av dig, når du gir dig helt hen til ham? Når mitt barn kommer til mig og sier: «Jeg vil gjøre hva du forlanger, far.» — så tenker jeg ikke noe særlig særlig som jeg vil byrde mitt barn med; men jeg trykker mitt til mitt hjerte og gleder mig om dets kjærighet. Vi kan ikke gjøre noe bedre enn helt å betro oss selv til Herren (Utr.)

Jesus gjorde det.

«Jeg kjente Jesus, og han var meget dyrebare for min sjel. Jeg jeg fant noe innen i mig som jeg kunde bli mildt, tålmodig og vennlig. Jeg gjorde hvad jeg kunde for å holde det med. Det var der. Så bad jeg Jesus gjøre noe for mig; og da jeg på ham min vilje, kom han inn i mitt hjerte og tok alt det ut som lå vilde bli mildt, tålmodig og vennlig. Og så lukket han døren.» George Fox

FOR FAMILIENS YNGSTE

GUD HAR SAGT DET.

En ettermiddag kom en liten jente, vel en otte år gammel, inn i mitt studerov i de timer hvor det var adgang for slike som ønsket å tale med mig om deres frelse, forteller en prest. På spørsmål om hennes erinde svarte hun frimodig, at hun var kommet for å tale med mig om sig selv.

— Er du en discipel av den Herre Jesus, Anna? spurte jeg henne.
— Ja, hr. pastor.
— Vet du, at du er et Guds barn?
— Ja, sa hun freidig.
— Nu vel! Men hvordan vet-du det?
— Jo, fordi Gud sier det.
— Hvor sier han det?
— Han sier at den som kommer til mig, vil jeg ingenlunde kaste ut!
— Da vet du altså, at du er hans, fordi du vet, at du er kommet til ham, og du vet og tror hvad Gud har sagt.
— Ja slik er det!
Hennes ord gjorde et så dypt inntrykk på mig, at jeg ofte har gjort bruk av dem på prekestolen.

DA BESTEFAR BLEV FRELST.

En gammel mann var blitt bragt inn på et av Londons hospitaler, døden nær. Hans barnebar kom regelmessig og besøkte ham, og da hun var et Guds barn, tok hun alltid sin bibel med for å lese av Guds ord for den døende. Som hun således en dag kom på besøk, så hun på bikket i hans øie, at det ikke var langt igjen. Hun slo derfor opp på 1. Joh. 1, som hun selv særlig elsket, og leste dempet, men med vekt vers etter vers, i intill hun nådde frem til ordene: «Jesus, Guds Sønnsblod renser oss fra all synd.» Da var det, som om den gamle mann plusselig blev lys våken. Han bad

den unge jente stans, idet han å dypt alvor spurte:
— SA det virkelig det, mitt barn?
— Ja, bestefar, det gjør det, lod unge jente svar.
— Les det for mig igjen! Aldri jeg hort et ord som det, sa den døende.
Den unge jente gjentok ordene, men bestefarens øine likesom hang ved hennes leber. Det var tydelig å se, at for ham var liv og død, tid og øieblikk det nu dret sig om.
— Ta min finger, barn, og sett å på ordet, bad den gamle videre, og som tok hun den døendes tynne hånd satte hans pekefinger på det syvte vers idet hun på hans gjentagne blikk med underlig stemme leste ordet igjennem: «Jesus, Guds Sønns blod renser oss fra all synd.»

Et øieblikk lå den gamle stille.
— Er du sikker på, at det er slett Gud sier? spurte han atter.
— Ja, det er jeg, bestefar? lod i avgjort svar.
Atter lå den gamle et øieblikk og samlet derpå all sin kraft og sa:
— Om noen skulde spørre hvordan jeg døde, si dem da, at jeg gikk helt i troen på disse dyrebare ord fra Guds Sønns blod renser oss fra all synd.

Neppe hadde den gamle mann nå denne gode bekjennelse, før det gled seg ut av hans munn, og hans øine var bristet, han var gått inn for å se Jesus ansikt til ansikt og i all evighet vilde han og prise ham, som kjøpte synder med sitt blod.

Utgit ved en redaksjonskomité

Sarpsborg, Gløggens trykkeri

- 2 -

«Jeg har imot dig»

Du kan ofre som Kain, 1. Mos. 4, 3. gråte som Esau, 1. Mos. 27, 38. Tjene som Gehazi, 2. kong. 5, 20. Fortale Sodoma som Lots hustru, 1. Mos. 19, 26. Beve som Felix, Ap.gj. 24, 25. Være nidkjer for Gud som Israel, Rom. 10, 2. Være en discippel som Judas, Ap.gj. 1, 25. Delta i gudstjenesten som Kora, 4. Mos. 16. Ha et Guds-hus som Mika, Dom. 17, 5. Ønske å dø den rettferdige dødsom Bileam, 4. Mos. 23, 10, 14. Profetere som falske, Matt. 23, 14. Profetere som Saul, 1. Sam. 10, 10. Ha lamper som de dårlige jomfruer, Matt. 25, 1-13. Være nær Guds rike som den unge mann, Matt. 19, 16. Nesten en kristen som Agrippa, Ap.gj. 26, 28 — og dog gå fortaft!

Vend om og gjør de første gjerninger, men hvis ikke, da kommer jeg snart over dig og vil flytte din lystestake fra dens sted.

Dette var Andens budskap til denne sterke menighet, som var så full av gode gjerninger. (Ap. 2, 1-7).

Efesus var hovedstaden i den romerske provins i Asien, men Skriften sier ikke at de gikk i erkjennelse og ydmykede sig — og omdvendte sig fra sitt fall, o. s. v. (Luk. 13, 3-5). Men derimot forteller historien at den advarsel Anden gav menigheten (Ap. 2, 5) er etter stadens ødeleggelse av goterne år 262 gått i

- 3 -

opfyllelse, så at der i hele egnen omkring Efesus ruiner knapt finnes en eneste kristen. (dr. E. Nyström).

Denne menighet representerer de mange menigheter i vår tid i by og land, de er sterke — og rike — og full av gode gjerninger o. s. v. Men hør: «Jeg har imot dig —!!» Har imot mig —?? «Ja!» Hvorfor —?? Du har forlatt din første kjærighet. —?? Kjærligheten er livs-kjernen i det enkelte medlem i menigheten, er den borte, da er livet borte. Da er gavene i menigheten intet. (1. kor. 13, 1-3. Ap. 2, 2-5-10, 19).

Som før bemerket, er mange menigheter i dette land lik de 5 menigheter i Asien, de er syke og dødsdømte og en hel hop sover — 1. kor. 11. (Mange dør. — Anm. Bugges overs.) Hyrdene bærer ansvaret for den situasjon som er i menigheten idag.

Men Herren skal kreve sin hjord av hyrdens hånd. Se Ezek. 3, 20-21, kap. 34, 1-11. Sak. 10, kap. 11, 17. Herren klaget over de falne hyrder i fortid, og det samme gjelder idag. — Han sier: Prestene sysler med loven. Hyrdene er fallt fra mig — og profetene profetere løgn, de har satt løgn til sin tilflukt — og svik til sitt skjul — o. s. v. Es. 28, og Jerm. 27 m. m. Små og store, søke urettferdig vinding; De læge mitt folks datters bryst på lett-

NUMM

Fra br. O

De er i glede, og lunde bet. Hvor for år får se Nye og vil nok om men ved vi tross seire ved ke.

Det sv for oss her mal. Noe are til J. Med ve på tap Søster Ter tet over heroppe store for visste at dele skje vilde vi d lertsen. N utrakte s hjem. Dy Feltet i flere kref kommer av større ner som be i de nå flest m

Er tak de vidner ønsker og Herren v Noen a mangel p steder ka ningsvåg De to s i Finnma sentralt e hvor tuse forskjelli les gjenne res torske leforder og fisker

Hvo

Da Moo i aske re — ikke f høre and dre enn ik dag blev til å tale. — Jeg en slik v forteller men dødt jeg forsp pe jeg va ta gudstj å lytte o nærmet n følte jeg vilde vær Da, sa h ferdelige vet å tale